

Nægter den jagende at opgive sit Navn, eller hvis han som ukendt ikke er i Stand til at legitimere sig, er han pligtig at følge med til nærmeste Politimyndighed, for at der derigennem kad skaffes fornøden Oplysning om hans Navn, Stilling og Bopæl.

Udviser den jagende Trods eller Opsætsighed mod den, der er berettiget til at fordre Jagtkortet forevist, kan Bøden ikke sættes ringere end til 50 Kr.

§ 4.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Kommunens Kasse i den Kommune, hvor Overtrædelserne er begaaet.

§ 5.

Paataale til Strafansvar efter nærværende Lov maa ikke finde Sted, naar et Aar er forløbet, efter at Overtrædelserne er begaaet.

§ 6.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Bemærkninger til Lovforslaget.

Jagten er i Danmark en slet behandlet Indtægtskilde, der tilmed truer med at tørres mere og mere ud, idet Vildt-Mængden faktisk Aar for Aar tager af paa næsten al Jord, der tilhører mindre Ejendomsbesiddere.

Nogen omfattende Jagtstatistik er aldrig tilvejebragt her til Lands. For Statskovenes Vedkommende er dog for ca. 25 Aar siden det nedlagte Vildts Værdi af Overførster Müller og nu afdøde Statsskovrider Thalbitzer opgjort til ca. 33 Øre pr. Td. Land. Senere, for omtrent 6 Aar siden, samlede Dansk Jagtforening en Udbytte-Statistik fra mellem 200,000 og 300,000 Tdr. Land, som gav til Resultat 25 Øre for Jyllands og 35 Øre for Øernes Vedkommende, ligeledes pr. Td. Land, men dette skyldtes kun de gode, velplejede Terrainer.

Statistik fra andre Kulturlande, f. Eks. Sachsen, Skotland, Bøhmen, viser samtidigt, at Jagtudbyttets Værdi uden Skade for Jordbrug og Skovbrug kan hæves til 1 Kr. pr. Td. Land, og hos os ere Naturforholdene lige saa heldige for Vildtets Trivsel som i de nævnte Lande. Vi bortødsle altsaa en Indtægt af mellem 4 og 5 Millioner aarligt, selv uden at der tages Hensyn til Jagtens Luksusværdi, der allerede er betydeligt større end Udbytte-Værdien og stadig vokser.

Landets samlede Udbytte-Værdi af Jagten gaar imidlertid kun ned, fordi Vildtbestanden stadigt mindskes paa Jord, der er i mindre Besidderes Hænder, hvad der jo er Tilfældet med den langt overvejende Part af al dansk Jord. Paa Godser og større Gaarde er Vildtmængden nemlig stegen betydeligt i den sidste Menneskealder og stiger fremdeles.

Denne Bevægelse fører altsaa i sin Konsekvens til, at Jagten atter en Gang bliver et Privilegium for Godsejere og Rigmænd, naar nemlig Udryddelsen er skreden tilstrækkeligt frem paa den mindre Besiddelses Terrain, til at Jagten her ophører af Mangel paa Vildt — Egne, hvor man nærmer sig dette Maal, kunne da ogsaa allerede paavises.